МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ "ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА"

Кафедра ЕОМ

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до лабораторної роботи №3

з дисципліни

" МОДЕЛЮВАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ СИСТЕМ "

для студентів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності

123 "Комп'ютерна інженерія"

Укладачі:

Юрчук А. Ф. асистент каф. ЕОМ

Цигилик Л.О., ст. викл. каф.ЕОМ

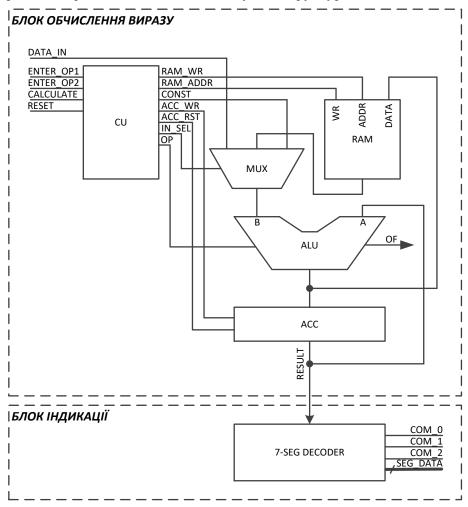
Тема роботи:

Поведінковий опис цифрового автомата. Перевірка роботи автомата за допомогою стенда $Elbert\ V2$ – $Spartan\ 3A\ FPGA$.

Мета роботи:

На базі стенда *Elbert V2 – Spartan 3A FPGA*, реалізувати цифровий автомат для обчислення значення виразу дотримуючись наступних вимог:

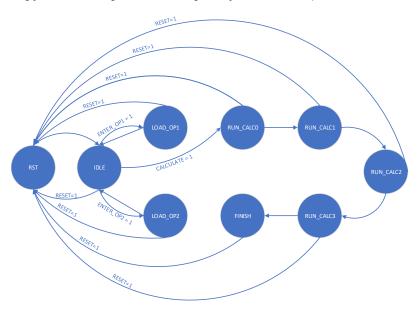
- 1. Функціонал пристрою повинен бути реалізований згідно отриманого варіанту завдання. Дивись розділ ЗАВДАННЯ:.
- 2. Пристрій повинен бути ітераційним (АЛП *(ALU)* повинен виконувати за один такт одну операцію), та реалізованим згідно наступної структурної схеми (*Малюнок 1*):

Малюнок 1 - Структурна схема автомата.

Опис елементів структурної схеми:

• *CU*: блок керування. Призначений для керування роботою решти елементів (*MUX*, *RAM*, *ALU*, *ACC*) блока обчислення виразу. Приклад графа станів блока керування для реалізації варіанту №0 (*Таблиця* 1) наведено нижче (*Малюнок* 2):

Малюнок 2 - Приклад графа станів блока керування.

- *RST* скидання значення регістра *ACC*.
- IDLE очікування команд ENTER OP1, ENTER OP2 або CALCULATE.
- LOAD_OP1 запис операнда OP1 в RAM(0x00);
- LOAD_OP2 запис операнда OP2 в RAM(0x01);
- RUN_CALCO запис операнда OP1 в регістр ACC: ACC = RAM(0x00);
- RUN_CALC1 знаходження різниці (OP1 OP2). Значення OP1 береться з регістра ACC. Значення OP2 береться з RAM(0x01). Результат операції зберігається в ACC:

ACC = ACC - RAM(0x01)

- RUN_CALC2 Додавання константи «4» до (OP1 OP2). Значення різниці (OP1 OP2) береться з ACC. Результат операції зберігається в ACC:
 ACC = ACC + CONST
- RUN_CALC3 операція зсуву ліворуч на OP2 розрядів значення ((OP1 OP2) + 4). Значення ((OP1 OP2) + 4) береться з ACC. Значення OP2 береться з RAM(0x01). Результат операції зберігається в ACC: ACC = ACC << RAM(0x01)
- FINISH індикація кінцевого результату обчислень.

- *MUX*: мультиплексор. Призначений для комутації входу *В* арифметикологічного пристрою з різними джерелами вхідних даних.
- *RAM*: пам'ять пристрою. Призначена для зберігання вхідних операндів, а також проміжних результатів.
- *ALU*: арифметико-логічний пристрій. Призначений для виконання арифметичних і логічних операцій над вхідними операндами *A* і *B*.
- *ACC*: акумулятор. Регістр, призначений для зберігання безпосередніх результатів виконання арифметичних і логічних операцій, а також кінцевого результату обчислень.
- 7-SEG_DECODER: блок індикації. Призначений для перетворення двійкового позиційного коду (BIN) в двійково-десятковий код (BCD) і подальшого відображення за допомогою 7-сегментних індикаторів.

Опис входів:

■ *DATA_IN*: шина вхідних даних.

■ *ENTER_OP1*: запис першого операнда в пам'ять даних (*RAM*) автомата.

■ *ENTER_OP2*: запис другого операнда в пам'ять даних (*RAM*) автомата.

• *CALCULATE*: запуск процесу обчислення.

• *RESET*: скидання автомата в початковий стан та скидання регістра *ACC*

В «**0**».

■ *CLK*: сигнал синхронізації.

Опис виходів:

• *OF*: ознака переповнення в АЛП (ALU).

СОМ_0: активація 7-сегментного індикатора №0 (одиниці).

СОМ 1:активація 7-сегментного індикатора №1 (десятки).

СОМ_2: активація 7-сегментного індикатора №2 (сотні).

• SEG_DATA : керування сегментами A, B, C, D, E, F, G та DP, активного індикатора.

Опис виходів блока управління автомата (CU):

■ *RAM_WR*: Сигнал запису пам'яті даних (*RAM*) автомата.

• *RAM_ADDR*: адреса для запису/читання пам'яті даних (*RAM*) автомата.

• *CONST*: константний параметр виразу.

■ *ACC_WR*: сигнал запису акумулятора.

■ *ACC_RST*: сигнал скидання значення акумулятора в «о».

■ *IN_SEL*: сигнал вибору входу мультиплексора *MUX*.

ОР: код операції АЛП (ALU).

- 3. Кожен блок структурної схеми повинен бути реалізований на мові *VHDL* в окремому файлі. Дозволено використовувати всі оператори.
- 4. Для кожного блока структурної схеми повинен бути згенерований Schematic символ.
- 5. Інтеграція структурних блоків в єдину систему та зі стендом *Elbert V2 Spartan 3A FPGA* повинна бути виконана за допомогою *ISE WebPACK* $^{\sim}$ *Schematic Capture.*
- 6. Кожен структурний блок і схема вцілому повинні бути промодельовані за допомогою симулятора *ISim*.
- 7. Формування вхідних даних на шині *DATA_IN* повинно бути реалізовано за допомогою *DIP* перемикачів (елемент *P7* на стенді *Elbert V2 Spartan 3A FPGA* Див. <u>Додаток 2</u> (інформація про стенд)):
 - а. P7[8] наймолодший розряд значення операнда.
 - b. *P7[1]* найстарший розряд значення операнда.
- 8. Керування пристроєм повинно бути реалізовано за допомогою *PUSH BUTTON* кнопок (елементи *SW1*, *SW2*, *SW3*, *SW6* на стенді *Elbert V2 Spartan 3A FPGA* Див. <u>Додаток 2</u> (інформація про стенд)):
 - а. *SW1* запис першого операнда в пам'ять даних автомата.
 - b. *SW2* запис другого операнда в пам'ять даних автомата.
 - с. SW3 запуск процесу обчислення.
 - d. SW6 скидання автомата у початковий стан.
- 9. Індикація значень операндів при вводі, та вивід результату обчислень повинні бути реалізовані за допомогою семи сегментних індикаторів S1-S3. Індикація переповнення в АЛП за допомогою LED D8 на стенді Elbert V2 Spartan 3A FPGA. Див. Додаток 2 (інформація про стенд)
- 10. Підготувати і захистити звіт.

ЗАВДАННЯ:

BAPIAHT	ВИРАЗ
0	((OP1 - OP2) + 4) << OP2
1	((OP1 + 2) * OP2) << OP1
2	((OP1 or OP2) + OP2) – 3
3	((OP2 and 5) + OP2) – OP1
4	((4 + OP1) xor OP2) – OP1
5	((1 << OP1) + OP2) - OP1
6	((OP1 + OP2) - 2) << OP2
7	((OP1 << 2) - OP2) + 4
8	((OP1 * OP2) >> 1) + OP1
9	((OP2 - 4) + OP1) or 2
10	((OP2 - OP1) << 1) + OP1
11	((OP1 * 2) + OP2) >> 1
12	((OP1 xor OP2) + OP2) – 1

Таблиця 1 – Варіанти завдань.

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ:

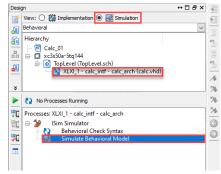
Даний розділ надає рекомендовану послідовність дій для вивчення роботи прикладу що додається до даного документа, та розробки власного пристрою згідно індивідуального варіанту завдання (*Таблиця* 1).

Приклад, що додається до даного документа, реалізує обчислення виразу Варіант №0 (*Таблиця* 1) з наступними обмеженнями:

- Усі блоки пристрою реалізовані в одному *.vhd файлі і мають спільний символ.
- Не реалізовано індикацію переповнення в АЛП (ALU).

Рекомендована послідовність виконання роботи

- 1. Ознайомитись з будовою та принципом роботи семи сегментного індикаторного модуля (<u>Додаток 1</u> (7-сегментний LED індикатор)).
- 2. Відкрити, та промоделювати роботу прикладу, який додається до даного документа:
 - Запустити симулятор для файлу calc.vhd

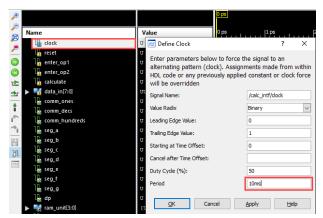
Малюнок 3 – Вікно менеджера проекту.

• На панелі команд симулятора встановити крок *10ms* та натиснути *Restart* для скидання в початковий стан

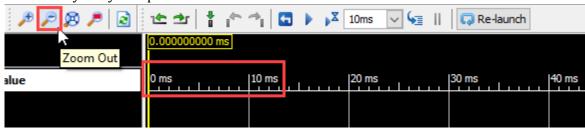
Малюнок 4 - Панель інструментів симулятора.

• Сконфігурувати стимулятор входу *clock* для генерації тактового сигналу з періодом *10ms*:

Малюнок 5- вікно налаштувань стимулятора входу clock.

• Виконавши декілька разів команду *Zoom-Out*,встановити значення *10ms* для кроку шкали часу симулятора

Малюнок 6 – Значення кроку шкали часу симулятора.

• Виконати 2 такти симуляції з наступними значеннями вхідних сигналів:

СИГНАЛ	ЗНАЧЕННЯ
reset	1
enter_op1	0
enter_op2	0
calculate	0
data_in	0

Керуючий автомат (CU) блока обчислення виразу буде переведено в стан RST для скидання значення регістра ACC в «0».

Малюнок 7 – Значення сигналів, коли автомат знаходиться в стані RST.

• Виконати 4 такти симуляції з наступними значеннями вхідних сигналів:

СИГНАЛ	ЗНАЧЕННЯ	
reset	0	
enter_op1	0	
enter_op2	0	
calculate	0	

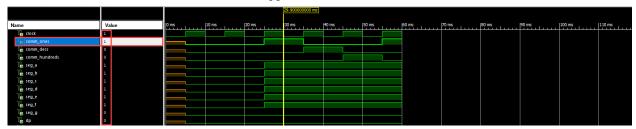
СИГНАЛ	ЗНАЧЕННЯ		
data_in	0		

Керуючий автомат (CU) блока обчислення виразу буде переведено в стан IDLE і очікуватиме команд (ввід параметрів, запуск виконання обчислень). Регістр ACC міститиме значення «o».

Малюнок 8 – Значення сигналів, коли автомат знаходиться в стані IDLE.

Семи сегментні індикаторні модулі відображають поточне значення регістра ACC (Додаток — 1 (7-сегментний LED індикатор)) відображає стани сигналів в момент індикації розряду одиниць. В стані логічної «1» перебувають: сигнал керування виводом COM розряду одиниць (розряд одиниць є активним), та сигнали керування елементами індикації A, B, C, D, E і F (цифра «o»).

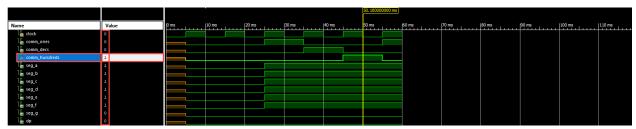
Малюнок 9 - Індикація розряду одиниць (цифра «О»).

 $\underline{\textit{Малюнок 10}}$ відображає стани сигналів в момент індикації розряду десятків. В стані логічної «1» перебувають: сигнал керування виводом COM ($comm_decs$) розряду десятків (розряд десятків є активним), та сигнали керування елементами індикації A, B, C, D, E і F (цифра «o»).

Малюнок 10 – Індикація розряду десятків (цифра «0»).

<u>Малюнок 11</u> відображає стани сигналів в момент індикації розряду сотень. В стані логічної «1» перебувають: сигнал керування виводом COM ($comm_hundreds$) розряду сотень (розряд сотень є активним), та сигнали керування елементами індикації A, B, C, D, E і F (цифра «0»).

Малюнок 11 – Індикація розряду сотень (цифра «0»).

• Виконати 2 такти симуляції з наступними значеннями вхідних сигналів:

СИГНАЛ	ЗНАЧЕННЯ
reset	0
enter_op1	1
enter_op2	0
calculate	0
data_in	4 (OP1 = 4)

За перший такт керуючий автомат (CU) блока обчислення виразу буде переведено в стан $LOAD_OP1$, для запису значення операнда OP1 в RAM автомата і в регістр ACC. За другий такт керуючий автомат (CU) блока обчислення виразу буде переведено назад в стан IDLE для очікування нових команд. Регістр ACC міститиме значення «4».

• Виконати 4 такти симуляції з наступними значеннями вхідних сигналів:

СИГНАЛ	ЗНАЧЕННЯ
reset	0
enter_op1	0
enter_op2	0
calculate	0
data_in	4 (OP1 = 4)

Керуючий автомат (CU) блока обчислення виразу буде знаходитись в стані IDLE. Семи сегментні індикатори відображатимуть поточне значення регістра ACC (OP1 = 4). Даний крок необхідний для оновлення значення індикаторів на часовій діаграмі ($\underline{Maлюнок 12}$).

Малюнок 12 – Результат виконання кроків 2.7 і 2.8.

• Виконати 2 такти симуляції з наступними значеннями вхідних сигналів:

СИГНАЛ	ЗНАЧЕННЯ
reset	0
enter_op1	0
enter_op2	1
calculate	0
data_in	2 (OP2 = 2)

За перший такт керуючий автомат (CU) блока обчислення виразу буде переведено в стан $LOAD_OP2$, для запису операнда OP2 в RAM автомата і в регістр ACC. За другий такт керуючий автомат (CU) блока обчислення виразу буде переведено назад в стан IDLE для очікування нових команд. Регістр ACC міститиме значення «2».

• Виконати 4 такти симуляції з наступними значеннями вхідних сигналів:

СИГНАЛ	ЗНАЧЕННЯ
reset	0
enter_op1	0
enter_op2	0
calculate	0
data_in	2 (OP2 = 2)

Керуючий автомат (CU) блока обчислення виразу буде знаходитись в стані IDLE. Семи сегментні індикатори відображатимуть поточне значення регістра ACC (OP2 = 2). Даний крок необхідний для оновлення значення індикаторів на часовій діаграмі (Mалюнок 13).

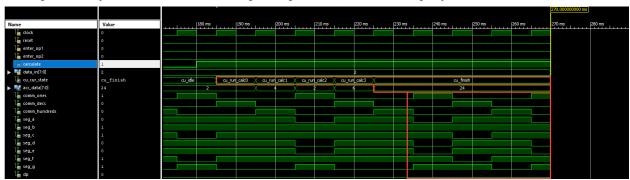

Малюнок 13 – Результат виконання кроків 2.9 i 2.10.

• Виконати 9 тактів симуляції з наступними значеннями вхідних сигналів:

СИГНАЛ	ЗНАЧЕННЯ
reset	0
enter_op1	0
enter_op2	0
calculate	1
data_in	2 (OP2 = 2)

Керуючий автомат (CU) блока обчислення виразу перейде через стани RUN_CALCo , RUN_CALC1 , RUN_CALC2 та RUN_CALC3 до стану FINISH (кінець обчислення). Регістр ACC міститиме результат обчислень (число «24»). Семи сегментні індикатори відображатимуть поточне значення регістра ACC (число «24» - результат обчислень).

Малюнок 14 – Результат виконання кроку 2.11.

- Створити новий *.vhd файл, та реалізувати в ньому мультиплексор MUX (Малюнок 1).
- 4. Перевірити роботу мультиплексора за допомогою симулятора *ISim*.
- 5. Створити новий *.vhd файл, та реалізувати в ньому регістр АСС (Малюнок 1).
- 6. Перевірити роботу регістра АСС (запис/скидання) за допомогою симулятора ISim.
- 7. Визначити набір операцій, необхідних для обчислення індивідуального варіанту виразу. Наприклад, для реалізації варіанту № (*Таблиця 1*) потрібна підтримка наступних операцій: «-», «+», «<<», *nop*. Операція *nop* просто передає дані з входу *В* арифметикологічного пристрою на його вихід. Використовується, якщо потрібно записати дані в регістр *ACC* без жодних змін.
- 8. Створити новий *.vhd файл, та реалізувати в ньому АЛП (ALU) (Малюнок 1) з підтримкою визначеного набору операцій.
- 9. Перевірити роботу АЛП (ALU) за допомогою симулятора ISim.
- 10. Визначити множину станів та умови переходів пристрою керування (CU), необхідних для обчислення виразу.
- 11. Створити новий *.vhd файл, та реалізувати в ньому пристрій керування (CU) (Малюнок 1), відповідно до визначеного алгоритму.
- 12. Перевірити роботу пристрою керування (CU) за допомогою симулятора ISim.
- 13. Створити новий *.vhd файл, та реалізувати в ньому пам'ять пристрою (RAM) (Малюнок 1).
- 14. Перевірити виконання операцій читання/запису за різними адресами пристрою (*RAM*) за допомогою симулятора *ISim*.
- 15. Створити новий *.vhd файл, та реалізувати в ньому блок індикації. (7-SEG DECODER) (Малюнок 1). Для реалізації блока індикації можна скористатися фрагментами коду з прикладу, що додається до даного документа.
- 16. Перевірити роботу блока індикації (7-SEG DECODER) за допомогою симулятора ISim.

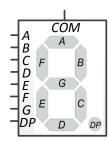
- 17. Згенерувати символи для імплементованих компонентів (*MUX, ACC, ALU, CU, RAM, 7-SEG DECODER*).
- 18. Створити *Schematic* файл верхнього рівня (файл *TopLevel.sch*) та виконати інтеграцію компонентів системи між собою та зі стендом *Elbert V2 Spartan 3A FPGA*.
- 19. Перевірити роботу пристрою вцілому за допомогою симулятора *ISim*.
- 20. Підготувати та захистити звіт.

Додаток – 1 (7-сегментний LED індикатор)

Будова:

В найрозповсюдженішому варіанті семи сегментний індикатор являє собою модуль, який містить 8 окремих елементів відображення:

- 7-сегментів, розміщених у вигляді цифри 8, включення яких у різних комбінаціях дозволяє відображати різні цифри. Сегменти зазвичай позначаються латинськими літерами: A, B, C, D, E, F, G
- Десяткової крапки (*DP*), розміщеної праворуч від цифри внизу. Крапка призначена для відображення дробових чисел.

Малюнок 15 – Модуль семи сегментного індикатора.

Кожен елемент відображення – окремий світлодіод. Існує 2 основні способи є'єднання світлодіодів в складі модуля:

• Схема із загальним анодом (аноди всіх елементів індикації об'єднані спільним виводом *COM*, катод кожного елемента індикації має окремий вивід).

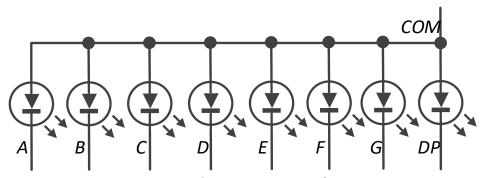
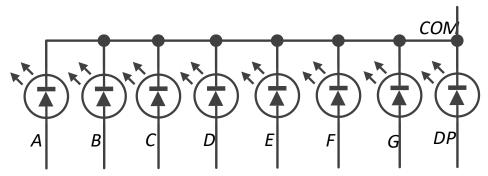

Figure 16 – Схема із загальним анодом.

Якщо модуль семи сегментного індикатора реалізований згідно даної схеми, то керування елементами індикації здійснюється наступним чином:

- Логічна «1» (вхід А..DP приєднано до VDD через обмежуючий резистор) вимкнути.
- Логічний «o» (вхід A..DP приєднано до GND через обмежуючий резистор) увімкнути.

• Схема із загальним катодом (катоди всіх елементів індикації об'єднані спільним виводом *COM*, анод кожного елемента індикації має окремий вивід).

Малюнок 17 – Схема із загальним катодом.

Якщо модуль семи сегментного індикатора реалізований згідно даної схеми, то керування елементами індикації здійснюється наступним чином:

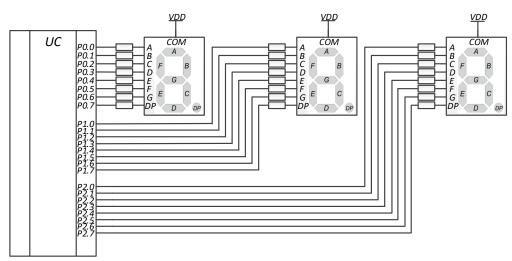
- Логічна «1» (вхід А..DP приєднано до VDD через обмежуючий резистор) увімкнути.
- Логічний «о» (вхід А..DР приєднано до GND через обмежуючий резистор) вимкнути.

Схеми підключення:

€ 2 основних підходи до використання 7-сегментних індикаторів:

- Метод статичної індикації.
- Метод динамічної індикації.

Метод статичної індикації полягає в тому, що кожен окремий модуль має окремі сигнали керування елементами індикації *A..DP*.

Малюнок 18 – Схема для статичної індикації.

Основні недоліки методу:

- Вимагається більша кількість виводів мікросхеми (8 виводів для кожного окремого модуля індикації).
- Вимагається більша кількість ліній на платі (8 для кожного окремого модуля індикації)
- Вимагається більша кількість зовнішніх компонентів (8 резисторів для кожного окремого модуля індикації).

Основні переваги методу:

 Простота реалізації керування. Не вимагається динамічна зміна стану портів при незмінному числовому значенні, що відображається.

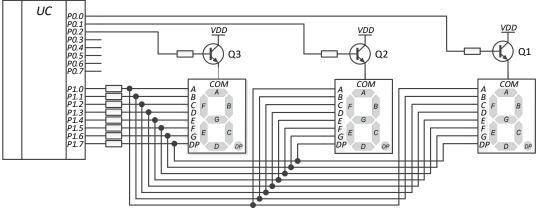
Приклад застосування:

Щоб вивести число «127», необхідно встановити порти Ро..Р2 в наступний стан:

	ци	ФРА-1	ци	ФРА-2	ци	ФРА-7
ЕЛЕМЕНТ	ПІН	ЗНАЧЕННЯ	ПІН	ЗНАЧЕННЯ	ПІН	ЗНАЧЕННЯ
A	P0.0	1	P1.0	0	P2.0	0
В	P0.1	0	P1.1	0	P2.1	0
С	P0.2	0	P1.2	1	P2.2	0
D	P0.3	1	P1.3	0	P2.3	1
Е	P0.4	1	P1.4	0	P2.4	1
F	P0.5	1	P1.5	1	P2.5	1
G	P0.6	1	P1.6	0	P2.6	1
Н	P0.7	1	P1.7	1	P2.7	1

Елементи відображення активуються логічним «*o*», оскільки у схемі використовуються модулі індикації, реалізовані за схемою зі спільним анодом.

Метод динамічної індикації полягає в тому, що всі модулі мають спільні сигнали керування елементами індикації A..DP. Але в кожен момент часу лише один модуль є активним (активація відбувається за допомогою керування станом виводу COM). Усі інші модулі – вимкнені.

Малюнок 19 – Схема для динамічної індикації.

Основні недоліки методу:

• У порівнянні з методом статичної індикації – вища складність реалізації керування. Вимагається динамічна зміна стану портів при незмінному числовому значенні, що відображається.

Основні переваги методу:

- У порівнянні з методом статичної індикації вимагається менша кількість виводів мікросхеми (8 загальних виводів і по одному для кожного окремого модуля індикації).
- У порівнянні з методом статичної індикації вимагається менша кількість ліній на платі (8 загальних і по одній для кожного окремого модуля індикації)
- У порівнянні з методом статичної індикації вимагається менша кількість зовнішніх компонентів (8 резисторів і по одному транзистору для кожного окремого модуля індикації).

Приклад застосування:

Щоб вивести число «127», необхідно реалізувати циклічне переключення наступних станів:

1. Активація розряду одиниць:

	ЦИ	ФРА-7
ЕЛЕМЕНТ	ПІН	ЗНАЧЕННЯ
A	P1.0	0
В	P1.1	0
С	P1.2	0
D	P1.3	1
Е	P1.4	1
F	P1.5	1
G	P1.6	1
Н	P1.7	1
База Q1	P0.0	1
База Q2	P0.1	0
База Q3	P0.2	0

2. Активація розраду десятків:

	ЦИ	ФРА-2
ЕЛЕМЕНТ	ПІН	ЗНАЧЕННЯ
A	P1.0	0
В	P1.1	0
С	P1.2	1
D	P1.3	0
E	P1.4	0
F	P1.5	1
G	P1.6	0
Н	P1.7	1
База Q1	P0.0	0
База Q2	P0.1	1
База Q3	P0.2	0

3. Активація розряду сотень:

	ЦИФРА-1	
ЕЛЕМЕНТ	ПІН	ЗНАЧЕННЯ
A	P1.0	1
В	P1.1	0
С	P1.2	0
D	P1.3	1
E	P1.4	1
F	P1.5	1
G	P1.6	1
Н	P1.7	1
База Q1	P0.0	0
База Q2	P0.1	0
База Q3	P0.2	1

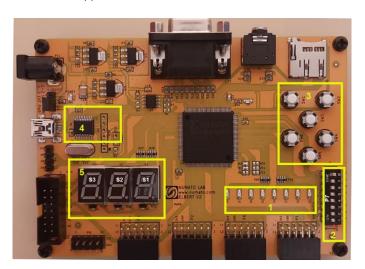
- Елементи відображення активуються логічним «о», оскільки у схемі використовуються модулі індикації, реалізовані за схемою зі спільним анодом.
- Транзистори відкриваються логічною «1».

Інтеграція зі стендом Elbert V2 – Spartan 3A FPGA

- У складі стенда є 3 семи сегментні *LED* модулі індикації. Див. <u>Додаток 2</u> (інформація про стенд).
- Семи-сегментні LED модулі, які містяться на стенді, реалізовані за схемою зі спільним анодом.
- Стенд реалізує метод динамічної індикації. Всі з семи сегментні модулі індикації мають спільні сигнали керування елементами індикації А..DP. Активація модулів реалізована за допомогою керування станом виводу СОМ.
- Таблиця відповідності між виводами *FPGA* і сигналами керування індикаторами приведена в $\underline{Додаток 2}$ (інформація про стенд).

Додаток – 2 (інформація про стенд)

Розміщення елементів на стенді:

- 1. Світлодіоди D1-D8. Конфігурацію виводів FPGA, до яких приєднано світлодіоди, описано в розділі LED оригінального UCF файла (elbertv2.ucf). Світлодіоди вмикаються подачею логічної «1» на відповідний вивід FPGA.
- 2. Регістр з 8 DIP перемикачів. В положенні ON перемикач приєднує вивід FPGA до GND. В положенні OFF коло розірване і вивід нікуди не підключений. Конфігурацію виводів FPGA, до яких приєднано перемикачі, описано в розділі DP Switches оригінального UCF файла (elberty2.ucf). Оскільки UCF конфігурує виводи як PULL UP то положення ON (вивід приєднано до GND) буде сприйматись як логічний «0», а положення OFF (коло розірване, проте вивід підтягнутий до VDD за допомогою внутрішнього резистора), буде сприйматись як логічна «1».
- 3. 5 кнопок PUSH BUTTON. В положенні ON перемикач приєднує вивід FPGA до GND. В положенні OFF коло розірване і вивід нікуди не підключений. Конфігурацію виводів FPGA, до яких приєднано кнопки, описано в розділі Switches оригінального UCF файла (elbertv2.ucf).
 Оскільки UCF конфігурує виводи як PULL UP, то положення ON (вивід приєднано до GND) буде сприйматись як логічний «o», а положення OFF (коло розірване, проте вивід підтягнутий до VDD за допомогою внутрішнього резистора), буде сприйматись як логічна «1».
- 4. Мікроконтролер, який призначений для програмування стенда і генерування тактового сигналу для *FPGA*. Частота генерованого тактового сигналу становить *12MHz*. Конфігурацію виводу *FPGA*, до якого приєднано сигнал *Clk* від мікроконтролера, описано в розділі *UCF for ElbertV2 Development Board* оригінального *UCF* файла (elbertv2.ucf).

5. Семи сегментні індикаторні *LED* модулі *S1-S3*. Оскільки модулі, які містяться на стенді, реалізовані за схемою зі спільним анодом, то для увімкнення заданих елементів індикації (*A..DP*), необхідно подати логічну «*1*» на вивід *COM* індикаторного модуля, та логічний «*0*» на відповідний вхід керування (*A..DP*). Конфігурацію виводів *FPGA*, до яких приєднано індикаторні модулі, описано в розділі *Seven Segment Display* оригінального *UCF* файла (<u>elbertv2.ucf</u>).

Більше інформації та схему електричну принципову можна знайти за наступним посиланням:

https://numato.com/product/elbert-v2-spartan-3a-fpga-development-board

Таблиці відповідності між позначеннями в оригінальному UCF файлі (elbertv2.ucf) і елементами на стенді Elbert V2 – Spartan 3A FPGA.

Розділ *LED*

Позначення в UCF файлі	Маркування на стенді Elbert V2
LED[0]	D8
LED[1]	D7
LED[2]	D6
LED[3]	D5
LED[4]	D4
LED[5]	D3
LED[6]	D2
LED[7]	D1

Розділ DP Switches

Позначення в UCF файлі	Маркування на стенді Elbert V2
DPSwitch[0]	P7[8]
DPSwitch[1]	P7[7]
DPSwitch[2]	P7[6]
DPSwitch[3]	P7[5]
DPSwitch[4]	P7[4]
DPSwitch[5]	P7[3]
DPSwitch[6]	P7[2]
DPSwitch[7]	P7[1]

Розділ Seven Segment Display

Позначення в UCF файлі	Елемент на стенді Elbert V2
SevenSegment[7]	Сегмент А
SevenSegment[6]	Сегмент В
SevenSegment[5]	Сегмент С
SevenSegment[4]	Сегмент D
SevenSegment[3]	Сегмент Е
SevenSegment[2]	Сегмент F
SevenSegment[1]	Сегмент G
SevenSegment[0]	Сегмент DP
Enable[2]	Загальний (COM) S3
Enable[1]	Загальний (COM) S2
Enable[0]	Загальний (COM) S1